ENIGMÍSTICA

La Sal de l'adolescent

MÀRIUS SERRA
MariusSerra@verbalia.com

Aquest dimarts *L'adolescent de Sal,* de Biel Mesquida, ha fet 30 anys. El premi Prudenci Bertrana del 1973 va sortir publicat el 1975, l'any del canvi de Règim. Ara, l'endemà mateix de la fi textual del pujolisme, l'obra central del textualisme català torna a les llibreries embotida al número 13 (!) de la col·lecció *Narrativa* d'Empúries:

"Voldria començar aquest anticapítol, l'antiplana d'una antinovel·la que mai no faré...

Has dibuixat les regles del teu joc?

Cercar la subversió personal.

UN RAM D'ESTRELLES ESCLAFADES PER LA GENT D'ORDRE.

Duim l'impremta d'uns valors: Religió, Pàtria, Família, Treball, Propietat.

Odiï els grans mots perquè ens han fet mal durant una grapada d'hores i de dies. De segles.

M'he barallat amb mumare.

Quan rebérem la notícia, ai! fill meu!, sé que em vaig posar a belar com una boja, cridava, giscava, deia que era una falsedat, una mentida, no ens podies fer això... (moltes tatxadures, tres fulls de tatxadures)

Quants cordons umbilicals queden per rompre?

L'ADOLESCENT INTENTA DE REMUNTAR L'ABÍS DEL CERCLE DE LA FAMÍLIA AMB L'ESCRIPTURA.

J'ai fait un pacte avec la prostitution afin de semer le désordre dans les familles.

Fill meu, volies matar-nos?

Aquesta nit he passat molta de por. *Hem anat a maquillar la fesomia del silenci. Esprai. Bels, xiscles, frases, manifests, símbols. Hem anat a maquillar el cosmètic del silenci.* Me cagava de por. N'estic segur. Me cag de por, existesc. Merda.

El novel·lista, dintre la seva gàbia, pot haver escrit: "Ginesta".

El manifest viscut, la paraula salvada i la ira tenen la resposta.

NO HI ANIRÉ!

La ingenuïtat d'una acció revolucionària?

Des que ens coneguérem duia guants.

I ESCRIURE UNA NOVEL·LA ENTRE DOS COITS POT ESSER LA MÉS EXÒTICA DE LES FALSEDATS QUE EM CONTARES!!

TONI GARRIGA / EFE
BIEL MESQUIDA VA GUANYAR EL BERTRANA EL 1973

Dues pells nues tapades d'aus migratòries que van i vénen pels fils del telèfon amb vols i esbarts d'orgasmes.

Les lletres de dol de / l'antiga tragèdia tornen a la / veu d'aquesta dona que intenta / reconstruir l'alegria / amb materials de femer:

Sempre el mateix: opressors / oprimits
explotadors / explotats
botxins / ajusticiats
fal·lus / vagina
etc / etc / etc /

Cercles o horitzons?

Estic descontent de mi mateix.

Lluitar per causes ideals, noltros, quasi tots pertanyents a la classe de la farsa amb la qual volem acabar. Jo he dit que el nostre compromís era esteticista, infantil i molt fàcil: *de petits-burgesos panxacontents.* Qualcú m'ha donat la raó.

Vou-Veri-Vou

Culpabilitat-Remordiment-Confessió-Gràcia-Masturbació-Plaer

Aquest tema pensat, dit, fet, sempre em produeix una sensació de vòmit, de fàstic, d'oi profund.

SAPS FER A LA PERFECCIÓ UN CIGARRET D'HAIXIX?

Ell era naïf, ella era naïf, nosaltres érem naïfs, vosaltres éreu naïfs. ELLS NO EREN NAÏFS.

Vendràs mai un exemplar d'"El obrero Balear"?

T'ASSEGUR: BRAMÀVEM BRAMÀVEM IMPOTENTS

¿Com poder utilitzar tots els recursos de la meva dissortada llengua?

Canviar-se un mateix, un canvi de vida just és possible amb un entorn diferent, canviar de vida, podran les víctimes aprendre a destruir els botxins? Esclaus i tirans alhora.

La traumatització del meu JO per aquesta organització anomenada família ja començà en el ventre de la meva mare. No és cert: va ésser molt abans; quan un òvul fecundat s'aferrà amb ferotg violència a la mucosa uterina, bullent de venes i rels. No és cert: va esser encara molt més abans...

(*Un text s'escriu amb textos i no tan sols amb frases o mots. Philippe Sollers.*)

I tu m'has dit: Vols posar el disc un altre cop?".

SET ESCRIPTORS EUROPEUS I AFRICANS RECORREN EL MARROC

Descobrir la riquesa interna del Marroc

PACO SOTO

L'Associació Escriptures Vagabundes, que realitza des de fa alguns anys a diversos països del món activitats culturals com ara residències d'autors, tallers d'escriptura i trobades amb joves i moviments socials, va organitzar durant el mes d'octubre passat una gira pel Marroc per conèixer millor la realitat d'aquest país. L'objectiu, segons Monique Blin, presidenta de l'Associació, és "incrementar els intercanvis entre autors dramàtics i creadors dels països occidentals i dels països de l'hemisferi sud". "D'aquestes confrontacions i intensos debats sobre una realitat moltes vegades complexa sorgeixen trobades, intercanvis de tota mena i obres teatrals o literàries", afegeix. La finalitat és aconseguir una immersió dels escriptors i creadors en la realitat d'un país, en aquest cas del Marroc, i intentar que l'experiència desemboqui en la creació d'obres de teatre o de narracions.

Set dramaturgs i escriptors de Catalunya, el Marroc, Mauritània, Togo, el Txad, França i Bèlgica han recorregut durant un mes la geografia marroquina per enfrontar-se a la complexitat social del país, descobrir amb els seus ulls la seva riquesa i la diversitat cultural, lingüística i identitària i conèixer millor la història d'aquesta vella nació del Magrib, fer caure alguns tòpics de la mentalitat occidental i acostar-se als problemes del Tercer Món: pobresa, analfabetisme, industrialització desordenada i urbanització salvatge, èxode rural i emigració, efectes nocius del turisme...

Durant un mes, de l'1 al 31 d'octubre, aquests autors literaris i teatrals van fer escala a Casablanca, Fes, Beni Klef (un poble del Marroc rural i marginat) i Marràqueix. Van visitat establiments escolars, universitats i, biblioteques i es van reunir per realitzar lectures públiques amb joves, escriptors i intel·lectuals, camperols i activistes d'ONGs.

L'escriptor marroquí Ahmed Ghazali va considerar l'activitat "molt positiva" perquè "hem aconseguit intercanviar experiències entre autors de diferents països i les hem compartit amb la societat, amb homes i dones senzills, en alguns casos analfabets, i ens hem adonat que la societat, si se li dóna l'oportunitat, és capaç de reaccionar positivament i d'entendre que la cultura és un instrument alliberador".

UNA TERRA D'INTERCANVIS

"El Marroc ha estat durant segles una terra de trobades i d'intercanvis entre diferents cultures, un encreuament entre el món àrab, l'Àfrica negra i Occident. Per això ens sembla apassionant i necessari incrementar aquesta mena d'iniciatives", destaca Ahmed Ghazali. L'escriptor francès Gilles Granouillet va opinar que "un dels aspectes més interessants és que hem sortit de la torre de marfil en la qual es tanquen moltes vegades els artistes i intel·lectuals i hem sabut anar a fins on és la gent senzilla, escoltar, aprendre i intercanviar, i això és el més gratificant d'aquesta dura i intensa experiència".

Per al dramaturg i escriptor català d'origen gallec Dani Salgado, "el més emocionant d'aquesta gira pel Marroc ha estat adonar-me de l'enorme potencial que té el país. La gent, malgrat els seus problemes, té una riquesa interna enorme. Hem de ser capaços d'explicar-ho a Catalunya i al conjunt de l'Estat espanyol. Jo ho faré a través del teatre o de la narració. Els creadors poden ser un pont d'intercanvis entre Occident i el món àrab".

Aquesta iniciativa marroquina ha comptat amb el suport de diverses institucions, com ara el Servei de Cooperació i d'Acció Cultural (SCAC) de l'ambaixada de França al Marroc, la Societat d'Autors i Compositors Dramàtics (SACD) de París i l'Institut Ramon Llull.